

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m.

Fremsat den 4. oktober 1962 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 65 af 7. marts 1952 om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m., som ændret ved lov nr. 102 af 25. marts 1959, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

„§ 3. Statskassen yder efter regler, som fastsættes af indenrigsministeren, tilskud til behandling og pleje på statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner bortset fra kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller af de i stk. 2 nævnte personer.

Stk. 2. Statstilskud i henhold til stk. 1 ydes til

- a) personer, der har dansk indfødsret, samt kvinder uden dansk indfødsret, der er eller senest har været gift med dansk mand,
- b) personer, der har fast ophold her i landet, samt
- c) personer, der uden at omfattes af a) eller b) er nydende medlemmer af statsanerkendte sygekasser, samt deres børn — herunder plejebørn anbragt i familiepleje — under 16 år.

Stk. 3. Tilskuddet udgør:

- a) 18 kr. 50 øre pr. sygedag på tuberkulose-sanatorier, tuberkulosehospitaller og kysthospitaller,
- b) 5 kr. 75 øre pr. sygedag på kystsanatorier og
- c) 7 kr. pr. sygedag på rekonvalescenthjem, rekreativshjem og plejehjem.

Stk. 4. For ambulante pneumothoraxbehandling på tuberkulosehospitaller eller -sanatorier og for ambulante behandling på

Indenrigsmin. 5. kt. j. nr. 24-101-1962.

10 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

kysthospitaller udgør tilskuddet 7 kr. pr. behandling. Ambulante pneumothoraxbehandling anses for foretaget på tuberkulosehospital eller -sanatorium, uanset om de er foretaget af vedkommende institutions lægepersonale på en statsanerkendt tuberkulosestation. Størrelsen af eventuelle statstilskud til andre ambulante behandlinger på tuberkuloseinstitutioner fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg.

Stk. 5. Ændring i størrelsen af de i denne paragraf omhandlede statstilskud kan foretages af indenrigsministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg.“

2. § 4, stk. 1 og 2 affattes således:

„§ 4. På statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner må der af de i § 3, stk. 2, nævnte patienter ikke kræves højere betalingstakst for behandling og ophold end 1 kr. 50 øre — på kystsanatorier dog højst 1 kr. 25 øre — pr. sygedag.

Stk. 2. For ambulante pneumothoraxbehandling og for ambulante behandling på kysthospitaller af de i § 3, stk. 2, nævnte patienter må højst kræves 1 kr. 50 øre pr. behandling. Indenrigsministeren kan fastsætte en højeste betaling for andre ambulante behandlinger på tuberkuloseinstitutioner.“

3. I § 4, stk. 3, første punktum, § 4, stk. 4, § 5, stk. 1, første punktum, og § 5, stk. 2, ændres „§ 3, stk. 1“, til „§ 3, stk. 2“.

§ 2.

Denne lov har virkning fra den 1. april 1962.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 102 af 25. marts 1959 bestemtes det, at statstilskud i henhold til lov nr. 65 af 7. marts 1952 (tuberkulosestøtteloven) til behandling og pleje af patienter på kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller samt statstilskud til ambulante pneumothoraxbehandling på disse institutioner kun udbetales med det beløb, hvormed tilskuddet i tilskudsåret overstiger det for samme år beregnede tilskud pr. sygedag eller tilskud til ambulante behandling i henhold til sygehusloven. Denne ændring af tuberkulosestøtteloven gennemførtes i forbindelse med den ved lov nr. 100 af 25. marts 1959 gennemførte ændring af sygehusloven, hvori bl. a. bestemtes, at der fra og med regnskabsåret 1959-60 ydes tilskud til kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller i henhold til denne lov.

Tilskuddet i henhold til tuberkulosestøtteloven har siden den 1. april 1959 udgjort 18 kr. 50 øre pr. sygedag og 7 kr. pr. ambulante behandling. Det var en forudsætning for den ved loven af 25. marts 1959 foretagne ændring af tuberkulosestøtteloven, at de nævnte tilskudssatser ikke senere skulle søges forhøjet, således at dette tilskud ville bortfalde, dersom sygedagstilskuddet og tilskuddet til ambulante behandlinger i henhold til sygehusloven måtte stige til henholdsvis 18 kr. 50 øre og 7 kr.

Tilskuddet i henhold til sygehusloven er i den forløbne tid steget så meget, at tilskuddet i henhold til tuberkulosestøtteloven til ambulante behandlinger er bortfaldet, ligesom tilskuddet til sygedage er stærkt reduceret; da sygedagstilskuddet i henhold til sygehusloven for regnskabsåret 1961-62 har an-

draget 16 kr. 80 øre, har tilskuddet i henhold til tuberkulosestøtteloven i dette år udgjort 1 kr. 70 øre, og tilskuddet til sygedage i henhold til tuberkulosestøtteloven ville formentlig bortfalde helt i 1962-63, dersom de nævnte tilskudsbestemmelser også skulle være gældende i dette år.

Ved lov nr. 195 af 14. juni 1962 er sygehusloven imidlertid ændret således, at de hidtil gældende regler om tilskudsberegningen efter denne lov, hvorefter omkring halvdelen af det samlede tilskud fordeles i forhold til antallet af sygedage, er erstattet af bestemmelser, hvorefter den andel af det samlede tilskud, der fordeles i forhold til antallet af sygedage, nedsættes til $\frac{1}{3}$.

Idet i øvrigt henvises til bemærkningerne til den nævnte lov, bemærkes, at denne ændring af sygehuslovens tilskudsbestemmelser vil medføre, at tilskuddet til kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller i henhold til tuberkulosestøtteloven, der stod foran sin fuldstændige afvikling, påny skulle ydes med ikke ubetydelige beløb.

Da ændringen af sygehusloven vil medføre en forøgelse af det samlede tilskud til kommunernes sygehusvæsen, vil dette være stridende mod forudsætningerne for den ved loven af 25. marts 1959 gennemførte ændring af tuberkulosestøtteloven. De særlige tilskudsregler i tuberkulosestøtteloven foreslås derfor for kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller helt ophævet, og statens tilskud til disse institutioner vil herefter alene blive ydet i henhold til sygehusloven.